

Марина ЗЕЛІНСЬКА,
к.політ.н., доцент,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Маріупольського державного університету м. Київ,
Микита АНГЕЛІН,
аспірант освітньої програми
Публічне управління та адміністрування,
Маріупольського державного університету м. Київ.

ОСНОВНІ ЗАСАДИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Проблема ефективного інформаційного забезпечення публічного управління зараз набуває особливої актуальності через низьку причин, а саме, в сучасному світі цифрові технології стрімко розвиваються та впливають на всі сфери суспільства, включаючи публічне управління. Ця динаміка вимагає постійного оновлення та адаптації інформаційного забезпечення державного апарату. Також, необхідно зауважити, що з кожним днем об'єми інформації, що обробляється у певних державних структурах, суттєво зростають, а отже ефективне зберігання, аналіз та використання цих даних стають ключовими аспектами публічного управління та, в той же час, потребують удосконалення через те, що ми живемо в досить мінливому світі, де інформація та її своєчасна обробка потребують додаткової уваги. До того ж, інформаційне забезпечення визначає якість послуг, які надає держава своїм громадянам. Цифрова трансформація відкриває нові можливості для поліпшення дії державних органів та забезпечення громадянських потреб.

В умовах цифрової трансформації зростає важливість забезпечення відкритості та доступності інформації про діяльність державних органів. Це сприяє підвищенню довіри громадян до урядових структур. Інформаційне забезпечення є важливою основою для впровадження інновацій та вдосконалення державного управління, що сприяє загальному розвитку країни.

У контексті глобалізації та міжнародного співробітництва ефективно інформаційне забезпечення стає важливою складовою для взаємодії з іншими країнами та міжнародними організаціями. До того ж, в умовах глобалізаційної кризи та міжнародних конфліктів, зростають і потенційні загрози для безпеки інформації. Дослідження інформаційного забезпечення також має важливе значення для забезпечення цифрової безпеки, в тому числі в секторі публічного управління та державної політики.

Оскільки публічне управління є своєрідним політичним процесом досягнення громадського консенсусу, примирення цінностей, котрі взаємно конфліктують, задля здобуття свободи й рівності, справедливості й ефективності. Тому спочатку на рівні держави з урахуванням національних інтересів та можливостей їх реалізації владою потрібно сформулювати політичні цілі, де далі визначаються завдання, виконання яких вимагає ухвалення

управлінських рішень керівниками державних установ і організацій або надання відповідних державних послуг громадянам, бізнесу, іншим державним організаціям та установам. Тому на етапі сучасних трансформаційних процесів і наявних можливостей ІКТ залишаються питання пошуку ефективних інструментів формування відкритої та прозорої влади. Прикладом таких інструментів являється електронне урядування, що асекує нові форми комунікації між громадянами, бізнесом і владою, безперешкодний доступ до публічної інформації та сприяє участі громадян у виробленні й упровадженні державної політики. Сучасна держава вже не має управляти суспільством з позицій командно-адміністративної системи, а має надавати йому послуги як звичайна бізнес-організація. Громадяни у відносинах з органами публічної влади являються споживачами державних інформаційних послуг та державних інформаційних ресурсів [1, с. 84].

Будь-яке управлінське рішення приймається не тільки на основі та залежно від характеру відповідної інформації про керовану систему, його вибір визначається також природою інформації, яка міститься у нормах, що регламентують діяльність органів публічного управління. Рішення про методи, засоби дії на керуючу систему приймаються на основі інформації про неї і згідно з управлінською інформацією нормативного характеру. У цій взаємозалежності закладені передумови та гарантії прийняття оптимальних рішень у рамках вимог законності. Аналіз інформаційних потреб — основа побудови раціональної системи інформаційного обслуговування [2].

У загальному вигляді перспектива поліпшення інформаційного забезпечення функціонування системи місцевого самоврядування в Україні пов'язана з вирішенням цілого комплексу питань правового, організаційного, методичного характеру [1, с. 85].

Для реалізації проектів цифровізації публічного управління та підвищення ефективності інформаційного забезпечення публічного управління через цифрову трансформацію його процесів необхідно враховувати обов'язкове запровадження наступних кроків:

1. Методики впровадження електронного документообігу в органи державної влади, яка вирізняється зберіганням, опрацюванням і передачею електронних документів. Це все сприяє поліпшенню ефективності роботи органів державної влади.

2. Моделей публічного управління шляхом інтеграції інструментів концепцій громадського вибору та інструменту референдуму на локальному рівні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Клименко А. В., Гбур З. В. Інформаційне забезпечення органів публічної влади України. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 5. С. 80–87.

2. Голубєв В. О., Гавловський В. Д., Цимбалюк В. С. Інформаційна безпека: проблеми боротьби зі злочинами у сфері використання комп'ютерних технологій

/ За заг. Ред. Р.А. Калюжного, М.Я. Швеця . – Запоріжжя : Просвіта, 2001. – 252 с.

4. Naboka, L.V. and Nikitenko, O.E. (2019), "The essence of information support of public authorities in the development of the information society", *Rehionalne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia. Aktualni problemy derzhavnoho upravlinnia*, vol. 1 (55), 2019. - Pp. 118—125.

УДК 316.342:35.082.22

Тетяна КРАСЬКО,
здобувач ступеня доктора філософії
з публічного управління та адміністрування
Навчально-наукового інституту управління
Маріупольського державного університету, м. Київ, Україна

ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ

Повномасштабне вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 року завдало удару по громадському сектору, відповідно новим трендом має стати виживання громадського руху. Активізація бойових дій в Київській, Чернігівській, Сумській, Полтавській, Харківській, Херсонській, Запорізькій, Донецькій та Луганській областях, руйнування критичної інфраструктури внаслідок російських авіаударів, артилерійських та ракетних обстрілів населених пунктів, масова загибель цивільних людей, гуманітарна криза призвели до масштабної міграції мешканців України.

За даними Аналітичного центру Cedos: «протягом першого місяця повномасштабної війни з України виїхали 3,6 млн людей. Ще близько 7,3 млн громадян за оцінками Міжнародної організації з міграції, покинули місце свого постійного проживання і переїхали в межах країни. Переміщення всередині країни відбувалося хвилями залежно від наявності бойових дій у регіоні чи населеному пункті.

Наразі немає точних даних про кількість примусово вивезених людей з тимчасово окупованих регіонів України після початку повномасштабного вторгнення до Росії [1]».

Міграційний рух призвів з однієї сторони до розриву зв'язків не тільки між членами команд громадських організацій, а й їх мережами в перші дні від початку війни. З іншої сторони, представники громадського сектору, які виїхали до інших регіонів, очолили волонтерський рух, переорієнтували свою діяльність на гуманітарний напрямок та почали створювати нові мережі. Прикладом цього є робота Коаліції 1325 “Жінки. Мир. Донеччина” у Львівському регіоні та інтеграція ГО Коаліція «На лінії зіткнення» в Івано-Франківську з місцевими ГО “Молода Просвіта Прикарпаття”, волонтерським штабом молодіжної ради Івано-Франківська та ГО “Дом 4824”.

В той же час, в аналітичному звіті «Насильницькі зникнення та свавільні затримання активних громадян України окупаційними силами Російської